

Östergötland, Idélandets första tänktank

Den kreativa processen tar sig i Östergötland an fallskador. Ingenjörerna som till vardags jobbar med helt andra saker, eller studerar vägleds metodmässigt av Anders Wikström för att först identifiera problemformuleringar och sedan via olika steg hålla en presentation för en produkt eller tjänst som tar sig an det givna caset. Till hjälp för att få fram ett intressant ämne i Östergötland har Sveriges Ingenjörer samarbetat med det regionala tillväxtinitiativet Hälsans nya verktyg.

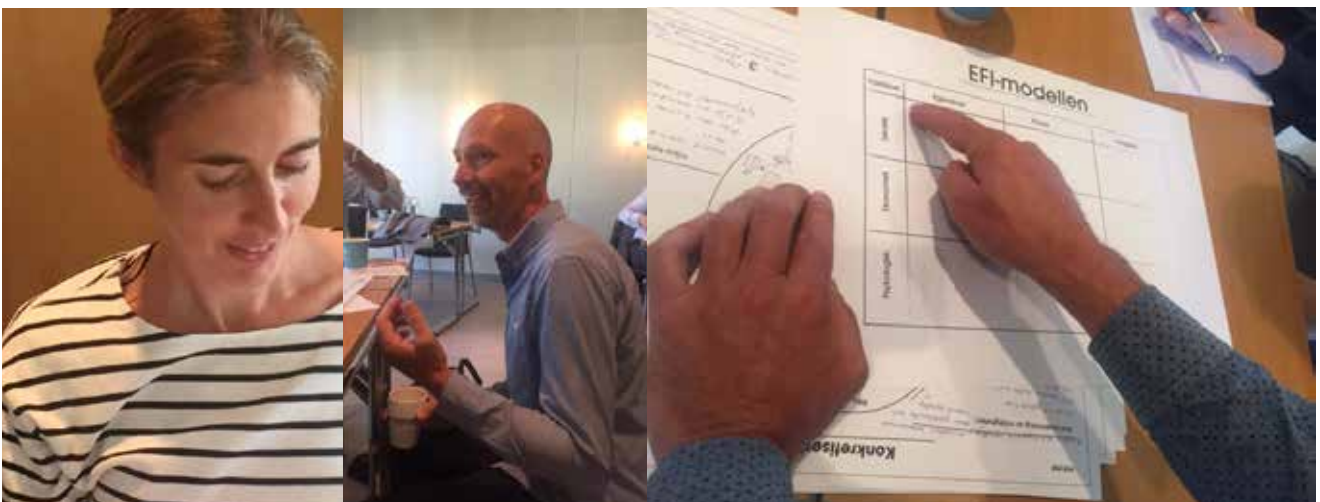
Man ska vara lösningsorienterad heter det. Anders Wikström som processleder tänktankarnas idéutvecklingsarbete menar att den typen av uttryck kan bli vilseledande. Innan en arbetsgrupp ger sig hän med att leverera lösningar, se möjligheter eller fylla en whiteboard med idéer och uppslag är det viktigt att ha klart för sig vilka frågor man vill ställa. Problemformulering är centralt för att lösningarna som levereras faktiskt svarar mot syfte och mål.

”If you give me one hour to solve a problem, I will spend 55 minutes defining it and 5 minutes solving it.” (Albert Einstein)

Idén som blivit det vi kallar tänktank tar sin utgångspunkt i en rapport från Sveriges Ingenjörer som visar på att många av våra medlemmar bär på idéer som skulle kunna bli nya produkter eller tjänster inom företaget där de jobbar, eller ge upphov till nya företag.

Tänktankarna i Linköping samlar ett tiotal ingenjörer med olika erfarenheter och bakgrunder under två heldagar, samt en presentation och diskussion inför regionala beslutsfattare från näringsliv, politik och akademi, samt medlemmar.

Vid första tillfället den 2 september ägnades mycket energi åt att hitta intressanta infallsvinklar på fallskador. Hälsans nya Verktyg var på plats och gav en del underlag och bakgrund till studiet av fallskador som är en av de viktigaste anledningarna till att människor söker sjukvård.

Förberedelse – Inkubation – Insikt – Utvärdering – Utveckling

Infallsvinklarna ingår alltså i det förberedande arbetet att förstå problematiken, för att sedan rama in det gruppen kommer fokusera på. Naming and framing.

Redan från start var tänktankdeltagarna uppenbart sugna på att leverera lösningar, men processledaren gjorde klart att första dagen inte alls kommer ta emot sådana leveranser. Istället fick ingenjörerna workshoppa kring fallskador år 2020.

- Vilka funktioner kommer vara viktiga inom området i framtiden?
- Vilka förändringar kommer ske inom området i framtiden?
- Vilka svårigheter ser du inom området i framtiden?

Här började tankar och idéer diskuteras friskt och efter en stund ombads deltagarna välja en specifik situation i nutid att applicera sin grupps diskussioner på.

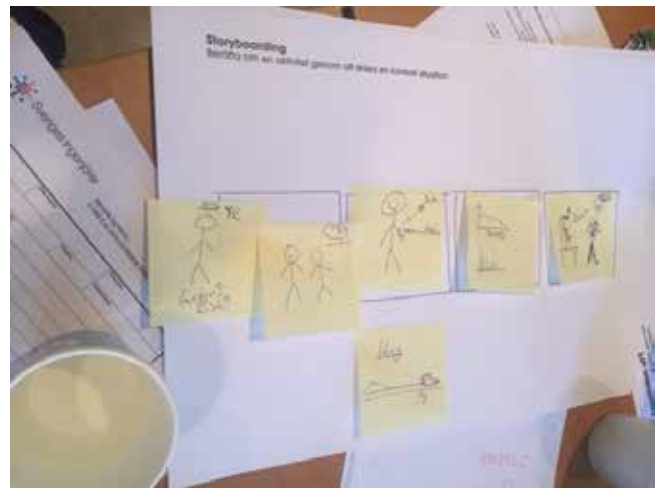
Appar, big data och kommunikation mellan olika typer av enheter var några av de saker som fångade intresset hos de flesta.

I nästa steg ombads grupperna visualisera möjligheterna att förändra och komma åt problematik med fallskador i form av en storyboard. Deltagarna började ett frenetiskt tecknande på post-it-lappar.

En av grupperna gick sedan från storyboard till att använda en liten historia även i sin slutpresentation:

Hej Jag heter Oro. Min mor, Yra bor ca 50 mil bort och nu på gamla dar har det blivit lite si och så med hälsan. Jag oroar mig för att något ska hända, att hon inte får den motion hon behöver, glömmar sina mediciner, äter bra etcetera.

Tänk om vi hade en manick som kunde samla in data från mamma Yra tjugofyra timmar om dygnet så både hon, jag och läkaren kunde få info om vad som pågick, varning om något är på gång och larm om något skulle hända? När hon kom till doktorn skulle hon inte ens behöva rannsaka sitt minne över vad hon gjort, utan de kan tillsammans gå igenom insamlade data och få med allt.

En annan grupp hamnade ganska nära i vilken typ av innovation de ville utveckla, men tog också upp möjligheterna att via dessa "manicker" samla anonymiserade data även för forskning. Grupperna tänkte också i banor av vad som redan finns, att dessa lösningar skulle vara möjliga att utveckla redan idag med befintlig teknik och de förde även resonemang om vem som skulle kunna tänkas betala för dem.

Tredje gruppen tänkte sig ett scenario där en äldre person exempelvis vill ta sig till affären och handla. De olika momenten med färdtjänst, att handla, att ta sig ut och hem kan orsaka stress och oro, vilket riskerar att göra så att den äldre personen stannar hemma i stor utsträckning.

Deras idé var att finna på en enhet som kan kommunicera med färdtjänst, affär och sjukhus så att den äldre känner sig tryggare och kan bo hemma längre tid än idag.

Första dagen handlade om att förbereda, att inkubera och komma med idéer och komma till olika insikter. Nästa dag ägnades åt att konkretisera tankarna, välja och välja bort för att till sist presentera en produkt/tjänst per grupp.

Nu fick grupperna äntligen ägna sig åt den framemotsedda problemlösningen. Samtidigt fick en av grupperna nytt driv i idégenerering och vildare idéer som airhockeygolv och ett liv i bassänger dök upp som från ingenstans.

Bredvid gick denna dag även en illustratör, Jonna Björns-tjerna från Norrköping, som visualiserade gruppernas tankar och sammanfattade tänktanken i bildform.

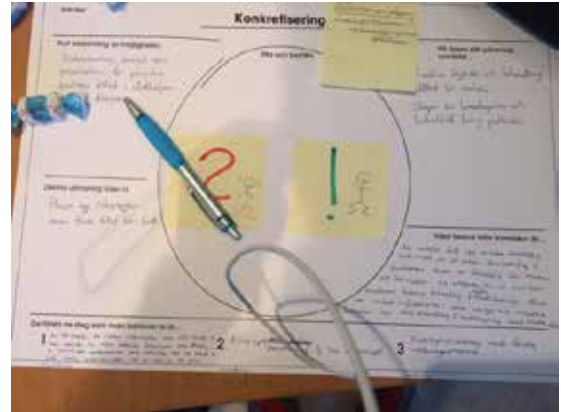
De tre grupperna tog sina problemformuleringar, idéer och tankar och började nu paketera dem.

Grupp 1

Deltagarna var på det klara med att de ville utgå från befintlig teknik och menade även att deras idé faktiskt skulle kunna utvecklas på bara ett par månader om man ansträngde sig.

Vad som behövs är en liten smidig hårdvara som en telefon, eller ett armband, som ska kunna skrivas ut ungefär som ett recept till personer i riskgruppen.

Sedan ska mjukvara kunna logga händelser, måltider, position och annan data som en person kan ha glömt när man går på läkarbesök, eller information som kan indikera att risk för fall är stor. Den ska även kunna larma släkting och sjukhus om personen faktiskt har fallit, eller ge en varning till en själv om man riskerar att falla.

En viktig aspekt för denna gruppen var att innovationen skulle ge personen i riskgruppen en större trygghet så att hen skulle våga sig ut på promenader, ärenden med mera, i större utsträckning än idag. En Livskvalitetshöjare.

Grupp 2

Denna grupp rörde sig i samma härad som den första. Även dessa talade om datainsamling via ett armband, men här skulle fallriskpersonen även ha sensorer på kroppen. Avidentifierade data ska samlas i molnet för att kunna användas i forskning om vad som händer innan någon faller. Även här skulle innovationen kunna larma och data användas vid läkarbesök.

Kostnaderna skulle kunna bäras av landstinget. Kanske dyrt, men den tillgängliga informationen för grupperna visade att kostnaderna för behandling av fallskador redan idag är skyhögt.

Gruppen resonerade även kring integritetsskydd i samband med datainhämtning och vikten av att produkten är användarvänlig och lättbegriplig även för människor som är ovana vid att använda modern teknik.

Grupp 3.

Det lättbegripliga var viktigt även för den sista gruppen. Individerna som befinner sig inom riskramarna för att falla, oftast äldre personer, upplever stress i samband med många moment i vardagen och innovationen som till sin tekniska utformning mycket väl skulle kunna ligga i linje med de andra grupperna, har här främst till uppgift att minska denna stress.

Snare än att samla data, ska denna emellertid kommunicera med exempelvis färdtjänst och kunna meddela snabbköpet så man kan få hjälp av personalen.

När grupperna kommit så här långt och även börjat förbereda sig för presentationen så infann sig en oro. Flera var självkritiska och kritiska och menade att nivån på det de kommit fram till kanske inte var på tillräckligt hög nivå. De var tveksamma till hur bra de skulle vara att starta ett företag kring och menade att ett stort företag utan större problem skulle kunna roffa åt sig idéerna och svårligen kunna stoppas. Samhällsnyttan och genomförbarheten var de mer nöjda med. Sedan diskuterade grupperna och processledaren även graden av originalitet i idéerna med tanke på att gruppernas förslag var så snarlika.

